

Ueberwiegen VARĀH. BRH. S. 164, 18, 20. so v. a. Ueberschuss TS. Comm. 4, 539, 1 v. u. 540, 3. °होम 13.

उद्देकिन् übermässig, heftig: निःश्वास SĪH. D. 313, 8.

उद्देचक (vom caus. von रिच् mit उद्) adj. über das gehörige Maass vermehrend: तैः पितोद्विचैर्भुक्तिः RĀGA-TAR. 4, 526.

उद्देशपुत्र (1. उद्-वंश + पुत्र) m. N. pr. eines Rishi mit dem patron. Āṅgīrasa Ind. St. 3, 209, b. N. eines Sāman PAÑĀV. BR. 13, 12, 9, 10.

उद्देशीय (von उद्देश) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 209, b. उद्देशीयोत्तर ebend. PAÑĀV. BR. 8, 9, 6, 7. 13, 12, 10. 15, 6, 6. 16, 10, 10. 18, 3, 24.

उद्दत्त Z. 2 vom Ende lies 1, 33, 3 st. 1, 33, 3. — उद्दत्तप्राज्ञापत्यम् und उद्दत्तमिवम् Namen von Sāman Ind. St. 3, 209, b.

उद्दत्सर VARĀH. BRH. S. 8, 24. KĀṬH. 13, 15. 39, 6. 40, 6. Davon adj. °रीय 13, 15. Da es das letzte Jahr im Lustrum ist, wird उद्दत्सर wohl die richtigere Form sein.

उद्दन adj. ansteigend KĀṬH. 23, 4. 29, 8. — Vgl. प्रवण.

उद्दर्तन 1) तिते: das Sicherheben der Erde VARĀH. BRH. S. 46, 88. स्थले मस्त्य इवाकार्यमुद्दर्तननिवर्तने KATHĀS. 104, 32. 60, 157. — 2) KATHĀS. 124, 183. Schol. zu KĀṬH. ÇR. 19, 4, 18. 24, 4, 23. das Einsalben (einer Götter-Statue) Wilson, Sel. Works 4, 148. Verz. d. Oxf. H. 83, b, 19. — कृतोद्दर्तन Schol. zu NAIHU. 22, 56.

उद्दस adj. unbewohnt (?) Spr. 2760. n. unbewohntes Land (?) ÇĀTR. 14, 174.

उद्दह् 1) a) तव कुलोद्दह्: KATHĀS. 83, 10. — 2) d) = उद्दाह् BŪĠ. P. 10, i, 29. — Vgl. उद्दह्, भारोद्दह्, रतोद्दह्.

उद्दहन 2) गुरुवधनोद्दहनविधितपदाः (मृगेतणाः) VARĀH. BRH. S. 48, 14. — 3) Hochzeit BŪĠ. P. 10, 32, 41.

उद्दह्निश्वाल (1. उद् + वल्ह - श्वाला) adj. mit aufsteigender Flamme KATHĀS. 118, 76.

उद्दत्त? KATHĀS. 68, 11.

उद्दाप 3) das Hinzufügen WEBER, GĪOT. 83.

उद्दार (i. उद् + वार = वाल) adj. mit emporgerichtetem Schwanzेश्चल उद्दारी दक्षिणा TS. 4, 8, 9, 2. TBR. 4, 7, 3, 6.

उद्दाप KATHĀS. 68, 50. 70, 83. 94, 49. 102, 52. सोद्दाप्यम् adv. mit Thränen in Auge 123, 331.

1. उद्दस das Entlassen (= विसर्जन Schol.) BŪĠ. P. 11, 27, 13.

उद्दासम् nach WEBER ist मलोद्दासम् aus मलवद्दासम् entstanden.

उद्दासोकारिन् (von उद्दास + 1. कार्) adj. nach dem Comm. von Wohnungen leer machend TBR. 4, 2, 6, 7.

उद्दास्य (vom caus. von वस्, वसति mit उद्) adj. abzunehmen, abzuliegen BŪĠ. P. 11, 27, 47. R. 4, 13, 4 liest die ed. Bomb. अधिकं कर्म शास्त्रतः st. तथैवोद्दास्यकर्म ते.

उद्दाह् Hochzeit VARĀH. BRH. S. 98, 3. 103, 13. BRH. 24, 16. das Freilassen (eines Stiers), = उत्सर्जन Verz. d. B. H. No. 1227. fgg.

उद्दार्त्त (उद्दाह् + र्त्त) n. ein für eine Hochzeit günstiges Nakshatra BŪĠ. P. 10, 33, 4.

उद्दिवर्षण (von 1. वर्ष् mit उद्दि) n. das Herausziehen: रसां गताया भुवः BŪĠ. P. 3, 13, 42.

उद्दृत्प (von वर्त्त् mit उद्) adj. umgedreht, umgewandt BŪĠ. P. 10, 13, 56. eher absolut., wie der Schol. gleichfalls erklärt.

उद्देग 1) पित्रोद्देगवाह्निनी beunruhigend KATHĀS. 59, 152. 73, 178. घ्नुद्देग 169. 177. न चेद्दिगं करोषि चेत् wenn du nicht erschrickst 60, 45.

= अरिक्ता भीतिः DAÇAR. 1, 42. SĪH. D. 376. Aufregung TATTVAS. 23.

उद्देवो adj. schaudern machend, in Schrecken versetzend Spr. 2864.

उद्देवन 1) KĀM. NITIS. 3, 16. — 3) n. (vom caus.) das Aufregen, Erschrecken DAÇAR. 1, 42. SĪH. D. 382.

उद्देविन् adj. schaudern machend, in Schrecken versetzend BŪĠ. P. 10, 64, 40.

उद्देल lies getreten st. tretend und füge KATHĀS. 109, 117. BŪĠ. P. 8, 10, 50. 24, 41. 40, 30, 5 hinzu.

उद्धन् = उधन् in च्युधन्.

उद्दन DHĀTUP. 21, 10.

उद्दुर Verz. d. Oxf. H. 309, a, 20. — Vgl. कुन्द.

उद्दति 1) स्तनोद्दति Spr. 234. 2878. प्रणमत्युद्दतिकेतोः — को मूढः सेवकादन्यः 1833. उद्दतिं तद्धनुः प्राप न तु तद्धिपतां शिरः KATHĀS. 59, 74. PAÑĀV. III, 264 (vgl. Spr. 2879) bezeichnet उद्दति einen hohen Grad. — Vgl. चितोद्दति, नक्षोद्दति.

उद्दय 2) SĪH. D. 734.

उद्दयन 3) das Hinaufheben BŪĠ. P. 10, 44, 5.

उद्दयनपर्द्धि lies adj. pl. deren Augenreihen nach oben u. s. w.

उद्दस lies eine hervorspringende —, eine hohe Nase habend. BŪĠ. P. 8, 8, 42. 10, 39, 20. 47. MĀRK. P. 7, 51. BHĀṬṬ. 4, 18.

उद्दहन (1. उद् + न) adj. entfesselt BŪĠ. P. 11, 1, 4.

उद्दाह् Uebermaass, Fülle: नर्वास्तमउद्दाह्: BŪĠ. P. 11, 19, 43. zügelloses Wesen 10, 73, 19.

उद्दिन्न aufgebüht HALĀJ. 2, 32. ÇIÇ. 4, 13. 31. KATHĀS. 101, 277.

उद्दिन्नक Schlaflosigkeit: °प्रदा KATHĀS. 63, 222.

उद्दिन्नप्य (von उद्दिन्न), °यति Jmd (acc.) erwecken Verz. d. Oxf. H. 346, a, 38.

उद्दति partic. praet. pass. von 1. नी mit उद्; davon उद्दतिन् adj. derjenige, welcher die Schöpfung oder Füllung besorgt AIR. BR. 7, 5.

उद्दकार (1. उद् + म) m. ein Ohrschmuck in der Gestalt eines sich aufrichtenden Makara: अनिनियोन्मकारौ कर्णां BŪĠ. P. 5, 2, 13.

उद्दज्ञान 1) m. N. pr. eines Fieberdämons HARIV. 9338. — 2) n. das Auftauchen (Gegens. निमज्जन) MBu. 11, 102.

उद्दपि (1. उद् + प) m. ein in der Oberfläche liegender Edelstein BŪĠ. P. 10, 27, 26.

उद्दपण्डल (1. उद् + म) n. the east and west hour circle oder six o'clock line SŪRAS. 3, 6. BHĀSKARA IN GOLĀDHJ. 6, 4. GAṆITĀDHJ. 133. fg.

उद्दन्त m. eine der acht Formen Bhairava's Verz. d. Oxf. H. 230, a, 19. °भैरवतल 97, a, No. 131. उद्दन्तभैरवी eine Form der Durgā: °विद्या 88, a, 18.

उद्दन्तक KATHĀS. 71, 93.

उद्दयन 1, MBu. 4, 352 = HARIV. 4717. das Quirlen: घमृतो BŪĠ. P. 11, 4, 18.

उद्दह् lies (1. उद् + मह्), वारण KATHĀS. 33, 33. लोचन 67, 15. प्रमदज्ञानाः SĪH. D. 116, 14. — Vgl. महोन्मद.

उद्दह्नि Spr. 3867.

उद्दन्त m. als Maass = द्रोण ÇĀRṢG. SAṆH. 4, 1, 21. — Vgl. उन्मान.